

U S T A W A

z dnia 15 lutego 1952 r.

o obowiązkowych dostawach zwierząt rzeźnych.

W celu —
 zabezpieczenia trwałego i równomiernego zaopatrzenia ludności miast w mięso i przetwory mięsne,
 popierania dalszego rozwoju produkcji hodowlanej, stanowiącej jedno z głównych źródeł dochodów gospodarstw chłopów mało- i średnio-rolnych,
 zapewnienia sprawiedliwego rozłożenia obowiązków wobec Państwa,
 umożliwienia takiego rozłożenia dostaw zwierząt rzeźnych, które by uwzględniało możliwości i zwyczaje gospodarstw i oddziaływało na planowe i równomierne nasilenie produkcji hodowlanej
 — stanowi się, co następuje:

R o z d z i a ł 1.

Przepisy ogólne.

Art. 1. Wprowadza się obowiązek dostawy zwierząt rzeźnych przez gospodarstwa rolne.

Art. 2. Obowiązkiem dostaw zwierząt rzeźnych objęte są:

- 1) indywidualne gospodarstwa rolne,
- 2) działki przyzagrodowe członków spółdzielni produkcyjnych oraz części gruntów członków zrzeszeń uprawy ziemi, nie włączone do wspólnej uprawy,
- 3) spółdzielnie produkcyjne,
- 4) inne uspołecznione gospodarstwa rolne,
- 5) państwowe gospodarstwa rolne, podległe Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych.

Art. 3. Rada Ministrów ustala na każdy rok państwowy plan obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych.

Art. 4. W ramach państwowego planu Centralny Urząd Skupu i Kontraktacji planuje, organizuje i nadzoruje wykonanie obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych.

R o z d z i a ł 2.

Obowiązek dostaw.

Art. 5. 1. Obowiązek dostaw zwierząt rzeźnych ciąży na osobach fizycznych i prawnych, będących właścicielami lub posiadaczami gospodarstw rolnych, oraz na masach spadkowych, w skład których gospodarstwa rolne wchodzi.

2. Jeżeli gospodarstwo rolne oddane jest w użytkowanie lub w dzierżawę, obowiązek dostaw ciąży na użytkowniku lub dzierżawcy.

Art. 6. 1. Za gospodarstwo rolne uważa się ogólny obszar gruntów, położonych w jednym powiecie, które stanowią własność albo są w posiadaniu lub dzierżawie:

- 1) jednej osoby fizycznej lub prawnej bądź
- 2) dwóch lub więcej osób fizycznych lub prawnych, które prowadzą na nich wspólną gospodarkę.

2. Za wspólną gospodarkę uważa się gospodarkę rolną, której sposób prowadzenia wskazuje na to, iż stanowi ona jedną całość gospodarczą, w szczególności wskutek dokonywania wspólnych zbiorów oraz zaspokajania wspólnych potrzeb z przychodów, osiągniętych z gospodarstwa jako całości.

Art. 7. 1. Obowiązek dostaw zwierząt rzeźnych rozpoczyna się z początkiem roku, w którym nastąpiło objęcie w posiadanie gospodarstwa rolnego lub ustały okoliczności faktyczne, uzasadniające zwolnienie od obowiązku dostaw. Obowiązek dostaw nie powstaje, jeżeli spełnił go poprzedni posiadacz.

2. Obowiązek dostaw kończy się z upływem roku, w ciągu którego ustało posiadanie gospodarstwa rolnego lub powstały okoliczności faktyczne, uzasadniające zwolnienie od obowiązku dostaw.

Art. 8. 1. Podstawą ustalania dostaw zwierząt rzeźnych jest obszar użytków rolnych, wyrażony w hektarach fizycznych.

2. Użytkami rolnymi w rozumieniu niniejszej ustawy są:

- 1) grunty orne,
- 2) łąki,
- 3) pastwiska,
- 4) ogrody i sady.

Art. 9. 1. Wysokość obowiązkowych dostaw, przypadająca z jednego hektara użytków rolnych w poszczególnych powiatach (normy), ustala się w kilogramach żywej wagi trzody chlewnej mięsno-słoninowej.

2. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia wysokość normy (ust. 1) oraz zasady obliczania obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych w odniesieniu do indywidualnych gospodarstw rolnych, spółdzielni produkcyjnych i działek przyzagrodowych ich członków oraz w stosunku do uspołecznionych gospodarstw rolnych, prócz państwowych gospodarstw rolnych, podległych Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych.

Art. 10. Wysokość obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych przez państwowe gospodarstwa rolne, podległe Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych, określa się zgodnie z planem gospodarczym Ministerstwa Państwowych Gospodarstw Rolnych.

Art. 11. Od obowiązku dostaw zwierząt rzeźnych zwolnione są gospodarstwa:

- 1) o obszarze użytków rolnych, nie przekraczającym 0,5 ha, z wyjątkiem gospodarstw ogrodniczo-warzywniczych lub kwaciarskich;
- 2) o obszarze użytków rolnych, nie przekraczającym 1 ha, jeżeli posiadacze (art. 5) tych gospodarstw:
 - a) mają powyżej 60 lat i w gospodarstwie nie ma członków rodziny w wieku ponad 14 lat,
 - b) odbywają służbę wojskową i w gospodarstwie nie ma członków rodziny zdolnych do pracy poza jedną kobietą i dziećmi poniżej 14 lat,
 - c) mają na utrzymaniu 5 lub więcej dzieci poniżej 14 lat;
- 3) należące do tuczarń Centrali Mięsnej, szpitali, sanatoriów, szkół publicznych, domów inwalidów i domów starców.

Art. 12. Gospodarstwo może być częściowo lub całkowicie zwolnione od obowiązku dostaw, jeżeli na skutek nadzwyczajnych okoliczności jego zdolności produkcyjna została w takim stopniu zmniejszona, że zobowiązany nie może bez swej winy wykonać częściowo lub zupełnie obowiązku dostaw.

Art. 13. Gospodarstwa o obszarze użytków rolnych do 2 ha mogą w przypadkach szczególnie uzasadnionych korzystać z obniżenia obowiązku dostaw w granicach do 20%.

Art. 14. Gospodarstwa, w których grunty orne, łąki lub pastwiska V i VI klasy stanowią co najmniej 30% ogólnego obszaru użytków rolnych, mogą korzystać z obniżenia obowiązku dostaw, przypadających z tych gruntów — o 20%.

Art. 15. Upoważnia się Radę Ministrów do udzielania w drodze rozporządzenia zwolnień od obowiązku dostaw lub przyznawania obniżki w granicach do 50% w poszczególnych latach dla wszystkich lub niektórych grup gospodarstw rolnych w całym Państwie lub na poszczególnych jego obszarach.

Art. 16. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia szczegółowe zasady oraz tryb częściowego lub całkowitego zwolnienia od obowiązku dostaw i przyznawania obniżek.

Art. 17. 1. Co najmniej 70% wysokości obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych powinien zobowiązany wykonać w trzodzie chlewnej, a pozostałą część — w trzodzie, bydle rogatym, cielętach lub owcach.

2. Gospodarstwa o obszarze użytków rolnych do 2 ha mogą wykonać obowiązek dostaw zwierząt rzeźnych w dowolnych rodzajach tych zwierząt lub w drobiu.

3. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia:

- 1) zasady przeliczania poszczególnych rodzajów i klas zwierząt rzeźnych na trzodę chlewną (zamienniki),
- 2) zwierzęta rzeźne, które z uwagi na ich stan i wagę nie mogą być przyjmowane na poczet obowiązkowych dostaw.

Art. 18. Gospodarstwa rolne obowiązane są do wykonania obowiązku dostaw zwierząt rzeźnych w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.

Art. 19. Zobowiązany powinien dostarczyć zwierzęta rzeźne na koszt własny do punktu skupu.

Art. 20. 1. Za zwierzęta rzeźne, dostarczone w ramach obowiązujących dostaw, wypłaca się dostawcy należność w gotówce, obliczoną według dotychczasowych obowiązujących cen skupu.

2. Za trzodę chlewną, dostarczoną w ramach obowiązkowych dostaw w ustalonych terminach, przysługuje premia gotówkowa; wysokość premii w stosunku procentowym do obowiązującej ceny określi uchwała Rady Ministrów.

Art. 21. W razie niewykonania obowiązku dostaw w ustalonym terminie nie wykonana część dostawy może być podwyższona w granicach do 10%.

Art. 22. Nie wykonane dostawy obowiązkowe zwierząt rzeźnych podlegają przymusowemu ściągnięciu w trybie przewidzianym w przepisach o postępowaniu przymusowym w administracji.

R o z d z i a ł 3.

Przepisy karne.

Art. 23. 1. Kto nie wykonywa ciężącego na nim obowiązku dostaw zwierząt rzeźnych

— podlega karze grzywny do 3.000 zł.

2. Orzekanie następuje w trybie postępowania karno-administracyjnego.

Art. 24. Kto złośliwie uchyla się od wykonania obowiązku dostawy zwierząt rzeźnych, utrudnia lub udaremnia wykonanie tego obowiązku przez inne osoby albo publicznie nawołuje do uchylania się od tego obowiązku

— podlega karze więzienia do lat trzech lub aresztu.

R o z d z i a ł 4.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 25. W roku 1952 obowiązek dostaw zwierząt rzeźnych rozpoczyna się z dniem 1 lutego.

Art. 26. Wykonanie ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów, wszystkim ministrom oraz Prezesowi Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji.

Art. 27. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*